«گنبدنما»؛ خط‌کش شهرسازی در مشهد قدیم

تا یک سده قبل در مشهد رسم بر این بود که هیچ سازه‌ای را با ارتفاع بیشتر از ساختمان روضه منوره و گنبد مطهر حرم رضوی نمی‌ساختند. این رسم که در میان مشهدی‌ها به «گنبدنما» معروف بود، باعث می‌شد همه مردم، از هر جای شهر امکان عرض سلام به حضرت را داشته باشند. در این نوشتار، به بررسی تاریخ این سنت زیبا و فراموش شده پرداخته‌ایم

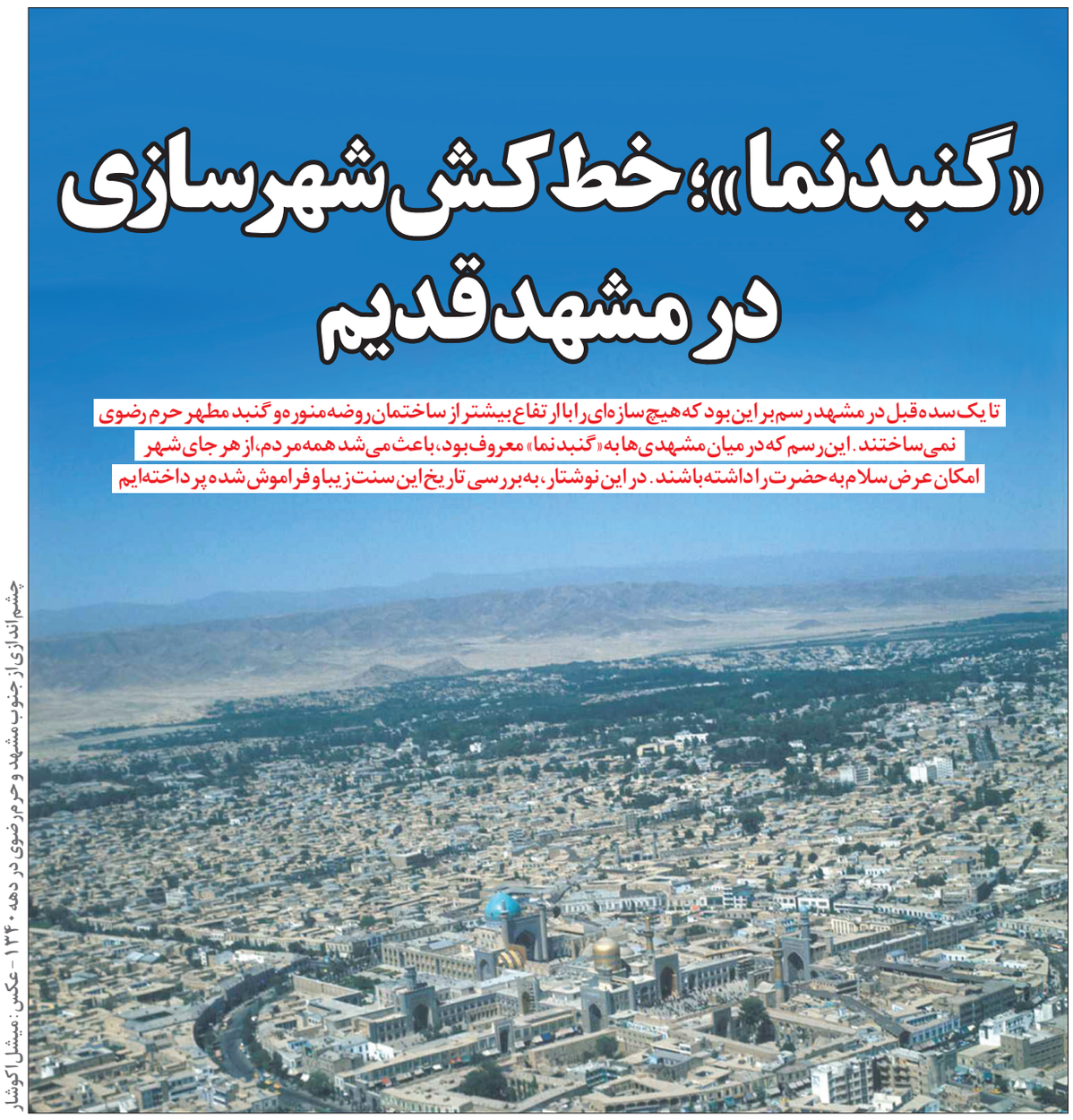

چشم‌اندازی از جنوب مشهد و حرم رضوی در دهه ۱۳۴۰ - عکس: نمیشل اکوشار

جواد نوائیان رودسری
j.navaean@khorasannews.com

حرم مطهر امام رضا(ع)، دلیل اصلی شکل‌گیری شهر مشهد و تداوم زیست جمعی در این ناحیه است. می‌دانیم که پیش از مشهد، روستاها و شهرهایی مانند سناباد و نوغان، تقریباً در همین منطقه جغرافیایی وجود داشت؛ مناطقی که از نظر جمعیتی و سیاسی حائز اهمیت بودند، اما در برابر مشهد و اعتباری که آن را به وجود آورده بود، تاب نیاوردند و بعدها نیز، بخش‌های عمده این مناطق، به محدوده شهری مشهد پیوستند و در قالب محلات مختلف، به حیات خود ادامه دادند. بنابراین، آن‌چه سبب شکل‌گیری شهر مشهد به عنوان نخستین کلان شهر مذهبی جهان اسلام شده، وجود مضجع شریف امام رضا(ع) است و نمی‌توان بافت اجتماعی و فرهنگی آن را با شهرهایی که بستر پیدایش آن‌ها عوامل طبیعی، همچون موقعیت سوق‌الجیشی یا تجاری و ظرفیت‌های اقتصادی ویژه است، مقایسه کرد. به دیگر سخن، تمامی الگوهای فعال و نهادینه شده شهری در مشهد، تاثیر یافته از سبب وجودی این شهر است؛ حرم مطهر ثامن‌الحجج، حضرت امام علی بن موسی‌الرضا(ع).

■ شهر الگوهای منحصر به فرد

مشهد از همان نخستین ماه‌های شکل‌گرفتنش در قالب یک «شهرچه» - به قول جغرافی دانان قرن‌های چهارم و پنجم - سیمای مذهبی خود را در قالب‌های مختلف حفظ کرد. نخستین اقدام در دوره‌های بعد نیز، تکرار شد. بازار مشهد، به عنوان قلب فعالیت‌های تجاری و اقتصادی شهر، در حاشیه غربی حرم رضوی شکل گرفت و به این ترتیب، پیوندی استوار با اقتصاد زیارت پیدا کرد. شکل و الگوی سازه‌های اطراف حرم رضوی، عموما مرتبط با فعالیت‌های دینی یا ارائه خدمات به زائران ساخته شدند؛ به عنوان مثال، ابوالحسن عراقی دبیر، دیوان سالار غزنوی، مسجد «بالاسر» را ساخت و آن را مدفن خود قرار داد. نظیر این اقدام در دوره‌های بعد نیز، تکرار شد. بازار مشهد، به عنوان قلب فعالیت‌های تجاری و اقتصادی شهر، در حاشیه غربی حرم رضوی شکل گرفت و به این ترتیب، پیوندی استوار با اقتصاد زیارت پیدا کرد. شکل و الگوی فعالیت‌های اقتصادی در مشهد نیز، متأثر از وجود حرم مطهر رضوی بود؛ کالاهای موجود در بازار، عموماً از پیشینه مذهبی برخوردار بودند و به عنوان سوغاتی متبرک به اقصی نقاط دنیا برده می‌شدند. با این حال، تنها بازار و فعالیت‌های اقتصادی تحت تاثیر عامل اصلی شکل گرفتن شهر مشهد قرار نداشت؛ زیرساخت‌ها و الگوهای شهرسازی هم، سخت به این عامل وابسته بود و از آن تأثیر می گرفت. به عنوان نمونه، نحوه مواجهه مردم مشهد، اعم از زائر و مجاور، با نهر خیابان (نهر نادری)، اصلی‌ترین منبع تامین آب شهر در مشهد قدیم، کاملا تحت تاثیر این فرهنگ قرار داشت؛ سفرنامه‌نویسان اشاره می کنند که مردم، به احترام حرم امام رضا(ع)، از آب بخش غربی نهر خیابان، جز برای نوشیدن و پر کردن آب‌انبارها بهره نمی‌بردند؛ اما زمانی که این آب از حرم رضوی عبور می کرد و به پایین خیابان می‌رسید، استفاده از آن برای امور دیگر، از جمله شست‌وشو مجاز بود. به این ترتیب، در مشهد الگوهای خاص شهری پدیدار شد؛ الگوهایی که در عین تشابه با ساختارهای شهری دیگر نقاط، ماهیت و ویژگی‌های منحصر به فرد داشت.

■ سنتِ عرض ارادت

در الگوی شهرسازی نیز، مشهد تحت تاثیر فرهنگ زیارت قرار داشت؛ تاثیری که در قالب یک الگوی خاص، حد و مرزها و خطوط قرمز فعالیت‌های عمرانی را تعیین می‌کرد. ما عموماً عادت کرده‌ایم که از سنت «گنبدنما»، به عنوان سنتی دیرینه و مربوط به مسافرت زائران و برنامه‌های پیش از ورود آن‌ها به مشهد صحبت کنیم؛ بر این اساس، «گنبدنما» رسمی قدیمی است که قافله‌سالارها با اتکای به آن، از زائرانی که به «تپه‌سلام» می‌رسیدند، مژدگانی می‌گرفتند، اما واقعیت آن است که سنت «گنبدنما» یک الگوی بدیع شهرسازی بود که بر اساس آن، حد و مرز ساختارهای شهری مشهد و فعالیت‌های عمرانی با آن خط‌کشی می‌شد. زنده‌یاد استاد عزیز ا... عطاردی در کتاب «فرهنگ خراسان» به این سنت دیرینه در شهرسازی مشهد اشاره می کند و می‌نویسد که طبق این سنت، نباید خانه‌هایی که در شهر مشهد ساخته می‌شد، از نظر ارتفاع، بر سازه‌های حرم رضوی برتری پیدا می‌کرد؛ در واقع مطابق سنت «گنبدنما»، هر کس، اعم از زائر یا مجاور، حق داشت که بتواند از فراز پشت‌بام خانه‌اش، در هر نقطه از شهر، گنبد مطهر حرم امام رضا(ع) را ببیند و به آن حضرت عرض ارادت و سلام کند. نشانه‌هایی از اهتمام به این سنت را می‌توان در تاریخ مشهد، به ویژه در دوره هایی دید که در آن‌ها فعالیت‌های عمرانی فزونی گرفته و ساختارهای شهری متحول شده است. به عنوان نمونه، می‌توان به ماجرای ساخته شدن مسجد گوهرشاد و تکلیف بانی مسجد، گوهرشاد خاتون، به معمار این بنای عظیم، یعنی قوام‌الدین بن زین‌الدین شیرازی برای بالا بردن ارتفاع گنبد حرم رضوی اشاره کرد. طبق برخی گزارش‌ها، بعد از اتمام بنای مسجد گوهرشاد در سال ۸۲۱ق، متوجه شدند که ارتفاع و شکل سازه و گنبد مسجد، باعث می‌شود که جلوه گنبد حرم رضوی تحت تاثیر قرار بگیرد؛ به همین دلیل، به ظاهر قوام‌الدین شیرازی، طرحی بدیع برای تبدیل این وضعیت به احسن ریخت و با ساخت یک سازه استوانه‌ای شکل به دور گنبد دوپوسته‌ای قدیم، ارتفاع آن را افزایش داد تا از جلوه آن کاسته نشود. احتمالاً یکی از دلایلی که باعث شد شاه تهماسب یکم صفوی نیز، به مطلّا کردن بالای گنبد بپردازد، افزایش این جلوه و تاکید بر اجرای سنت مهم «گنبدنما» در مشهد بوده است؛ اقدامی که در دوره شاه عباس یکم، با مطلّا کردن تمام گنبد، کامل شد. به اعتقاد استاد عزیز ا... عطاردی - که روانش قرین آرامش باد - رسم سلام دادن مشهدی‌ها به حضرت ثامن‌الحجج(ع) از خیابان‌های منتهی به حرم رضوی، بخشی از همان سنت قدیمی «گنبدنما» بوده است که در دوره‌های گذشته، از روی پشت‌بام خانه‌ها هم انجام شدنی بود، اما امروزه، متاسفانه تنها به گذرهای منتهی به حرم مطهر رضوی محدود شده است.

تاریخ هنر

روایت ورود یک واژه یونانی به فرهنگ فارسی

طیاطر یا تئاتر؟! مسئله این است!

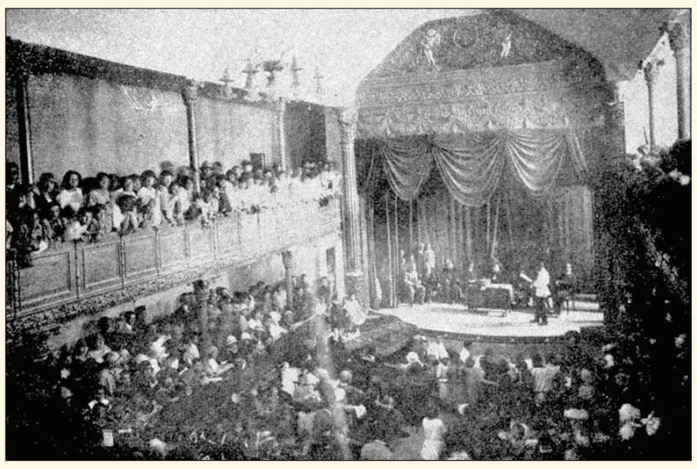

معروف است که سابقه هنر نمایش در ایران، به دوره پیش از اسلام بازمی‌گردد؛ سابقه‌ای که به ظاهر بیشتر فولکلوریک بوده و توسط مردم در مواقع گوناگون، اعم از جشن و عزاداری اجرا می‌شده است. این رویه، در دوره اسلامی، به ویژه بعد از آغاز عصر صفویه و رایج شدن هنر نمایشی - مذهبی تعزیه ادامه یافت. در دوره قاجار، هنر نمایش، با رویکردهای نوین، در ایران متداول شد. ناصرالدین‌شاه در روزنامه خاطراتش به اجرای نمایش توسط «عزیزالسلطان»، مشهور به ملیجک اشاره می‌کند. تا پیش از دوره قاجار، ایرانیان با واژه تئاتر (اصالتاً واژه‌ای یونانی به معنای به آن نگاه می‌کنند) بیگانه بودند. شاید جالب باشد که بدانید چگونه این واژه به زبان فارسی راه یافت و در میان مردم متداول شد. جمشید ملک‌پور در کتاب «ادبیات نمایشی در ایران» (چاپ توس، ص ۸۲) در این باره می‌نویسد: «از جمله کسانی که در هیئت سیاسی ایران جهت عذرخواهی از مقامات روسی در ماجرای قتل گریبایدوف حضور داشتند، می‌توان از میرزا مصطفی افشار نام برد. نویسنده سفرنامه احوالات میرزا مسعود که برای نخستین بار ایرانیان را با مقوله تماشاخانه آشنا می‌کند؛ میرزا مصطفی افشار است. افشار در سفرنامه‌اش توضیحات مشروحی درباره تماشاخانه‌های روسی ارائه کرده و صحبت از ویژگی‌های آن‌ها به میان آورده است. میرزا مصطفی افشار، گویا اولین ایرانی است که واژه طیاطر را در آن زمان به کار برده و آن را وارد لغات فارسی کرده است و در تعریف آن می‌نویسد: طیاطر، همان ترجمه تماشاخانه است.» بنابراین، به ظاهر ورود واژه تئاتر در فرهنگ لغات ایرانیان، به اوایل دوره قاجار و به طور ویژه، عهد فتحعلی‌شاه و البته، ماجرای قتل گریبایدوف برمی‌گردد.

تاریخ بهداشت

وبا؛ بیماری وارداتی با تلفات تاریخی

وبا (به فارسی: مرگِ موت یا مرگ‌آمرگی) یک بیماری باکتریایی، مهلک و کشنده است که طی آن، بدن با از دست دادن بیش از حد آب و املاح، دچار مشکلات اساسی می‌شود و در نهایت، مرگی دردناک را برای فرد مبتلا به ارمغان می‌آورد. بیماری وبا، به ویژه در دوره قاجار و اوایل دهه ۱۳۲۰، باعث مرگ و میر فراوان در ایران می‌شد. با این حال، شاید خیلی‌ها ندانند که این بیماری کشنده، «اندمیک» (بومی) ایران نیست و به عنوان یک بیماری وارداتی، از دیگر مناطق دنیا به کشور ما وارد شد. «ویلم فلور»، در کتاب «سلامت مردم ایران در دوره قاجار» می‌نویسد: «بیماری وبا اندمیک ایران نبود و وارداتی از هندوروسیه محسوب می‌شد؛ با وجود این، به صورت منظم، تلفات فراوانی را در سطح جمعیت کشور، به ویژه در کودکان، طی دومین یا آغاز سومین سال زندگی‌شان ایجاد می‌کرد. وبا یکی از بیماری‌های شایع در دوره قاجار به حساب می‌آمد که بعد از بیماری مالاریا، از فراوانی زیادی برخوردار بود. این بیماری پیش از آن که متأثر از عوامل داخلی کشور، همچون کمبود امکانات بهداشتی یا ناکارآمدی دولت باشد، ناشی از عوامل بیرونی بود. صاحب‌نظران معاصر اروپایی، چندین نوع وبا را معرفی کردند که نشان‌دهنده سیمای ناقص دانش پزشکان «چه غربی و چه جالینوسی» درباره علت، انتشار و درمان بیماری در آن زمان بود. جدا از شکل کشنده‌تر اپیدمیک (morbus cholera) آنان از اشکال تک‌گیر «اسپوراديک» یا وبای پاییزی (ثقل سرد) و وبای بچه‌شیرخوار در تهران به نام «طبیعت کردن» و در همدان به نام «خلق شدن» یاد می‌کردند. پولاک از یک شکل وبا «ablactatorum cholera» در بچه‌های تازه از شیر گرفته شده یا به صورت وبای تک‌گیر نام می‌برد که «هیزه» خوانده می‌شد. هر چند «شلیمر» اشاره می‌کند که پزشکان ایرانی واژه «هیزه» را برای اسهال پرخوری یا اسهال سوءهاضمه‌ای به کار می‌بردند.»

درباره روان‌شاد دکتر علی سامی، باستان‌شناس برجسته ایران در سالروز درگذشت او

نخستین کاوشگر ایرانی تخت جمشید

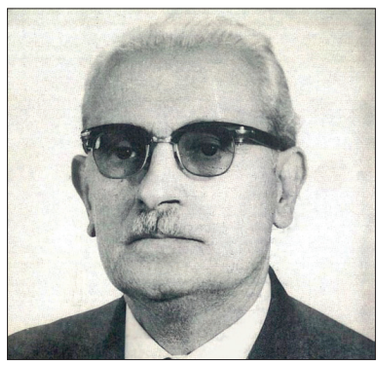

تخت جمشید بدانیم و امروز، سی و چهارمین سالروز درگذشت اوست.

رودسری- متاسفانه تاریخ باستان‌شناسی مدرن در ایران، با فعالیت باستان‌شناسان اروپایی در سرزمین ما آغاز می‌شود. از اواخر قرن ۱۸ میلادی، همان‌طور که ایران نظر استعمارگران را به خود جلب می‌کرد، شناخت تاریخ و فرهنگ ایرانی هم به عنوان بخشی از لوازم غارتگری، مورد توجه آن‌ها قرار گرفت. نخستین کاوش‌ها را افرادی انجام دادند که برای ماموریت‌های سیاسی یا امنیتی به ایران می‌آمدند. اوایل دهه ۱۸۴۰ م، افرادی مانند «لایارد» - باستان‌شناس و دیپلمات بریتانیایی - به ایران آمدند و کار شناسایی محوطه‌های باستانی کشور ما آغاز شد. این شناسایی، مانند کشف نفت، تبعات وحشتناکی برای ایرانیان داشت؛ هرچند که ممکن است برخی اصحاب علم تاریخ یا باستان‌شناسی بر این حقیر خرده بگیرند که آن همه تلاش‌های علمی کاوشگرانی مانند اولینسون را نادیده گرفته و از خیر تکاپوهای علمی افرادی مانند «فلاندن»، «مارسل دیولافوا» و «ارنست هرتسفلد» گذشته‌ام، اما واقعیت آن است که وقتی روایت‌های مربوط به نوع برخورد این کارشناسان را کنار یکدیگر می‌گذارم و گزارش‌هایی مانند خُرد کردن بخشی از آثار باستانی ایران توسط همسر دیولافوا را هنگام انتقال این آثار به فرانسه می‌شنوم، به این نتیجه می‌رسم که این همه توجه و اهتمام، تنها از سر علم دوستی و علاقه به فرهنگ ایران نیست؛ پشت این همه تکاپو، همان شمّ غارتگری استعمارگرانه قرار دارد و لاغیر. بگذریم؛ خوشبختانه، هر چند دیر، اما بالاخره ایرانیان خوش‌قریحه‌ای پیدا شدند که برای شناخت میراث فرهنگی و تکاپوهای باستان‌شناسی، پا پیش گذاشتند. ورود این افراد به عرصه باستان‌شناسی ایران، نعمتی بزرگ برای میراث فرهنگی ایران بود. افرادی مانند زنده‌یاد دکتر علی سامی که باید او را نخستین کاوشگر ایرانی محوطه باستانی آورد. مرحوم علی سامی، به پاس این تلاش بی‌وقفه و پاسداری و نگهبانی از میراث سرزمین مادری‌اش، موفق به دریافت دکترای افتخاری در رشته باستان‌شناسی شد. علاوه بر این، او در عرصه مرمت این آثار تاریخی هم، تلاش‌های گسترده‌ای داشت. وی در این مدت آثار متعددی را به رشته تحریر درآورد. دکتر علی سامی را جع به تاریخ، نگاهی ویژه و خاص داشت. او در مقدمه کتاب «نقش ایران در فرهنگ اسلامی» که دو سال قبل از درگذشتش منتشر شد، نظر خود را در این باره، چنین بیان می‌کند: «ما هیچ‌گاه نمی‌توانیم از تاریخ و رویدادها بر کنار باشیم؛ زیرا ما خود زاده تاریخ هستیم و همچنان که سرگذشت پیشینیان برای ما تاریخ به وجود آورده، زندگانی و سرگذشت ما هم برای آیندگان تاریخ به وجود می‌آورد.» این پژوهشگر برجسته و باستان‌شناس نامی، در ۲۲ مرداد ۱۳۶۸، در ۷۹ سالگی دار فانی را وداع گفت.

ابتدایی و متوسطه، در سال ۱۳۰۸ و در ۱۹ سالگی، به استخدام آموزش و پرورش درآمد و به عنوان دبیر تاریخ و جغرافیا، به تدریس در مدارس شیراز پرداخت. او از همان زمان، به باستان‌شناسی علاقه‌مند بود و به همین دلیل، به تحقیق و پژوهش در این زمینه پرداخت؛ آن هم در زمانی که هنوز باستان‌شناسی، به عنوان یک رشته تحصیلی، در ایران وجود نداشت. مرحوم علی سامی، از سال ۱۳۱۵ ش، تجارب باستان‌شناسی خود را آغاز کرد و از سال ۱۳۱۸ ش، رسماً به کاوش‌های باستان‌شناسی در پاسارگاد و تپه‌های مرودشت پرداخت. کاوش‌هایی که تا سال ۱۳۳۶، به مدت ۲۱ سال ادامه یافت. او در این مدت، از فعالیت در محوطه باستانی تخت جمشید غافل نشد و به عنوان نخستین باستان‌شناس ایرانی، به کاوش در این محوطه باستانی پرداخت و بخش‌های مهمی از دیوارها و صُفّه‌های دوره هخامنشی را از زیر خاک بیرون

■ آن شیرازی تاریخ دوست

زنده‌یاد دکتر علی سامی در سال ۱۲۸۹ ش، در شهر شیراز متولد شد و پس از طی کردن تحصیلات

آگهی دعوت مجمع عادی بطور فوق العاده

شرکت تولیدی دنیای مذاب
به شماره ثبت ۳۰۷۶
به شناسه ملی ۱۰۳۸۰۱۸۹۷۸۴

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت فوق دعوت می گردد در مورخ ۱۴۰۲/۶/۲ جهت شرکت در مجمع عادی بطور فوق العاده که ساعت ۱۸ بعدازظهر واقع در هتل پارس واقع در بلوار وکیل آباد برگزار خواهد شد حضور بهم رسانند.

دستور جلسه:
انتخاب هیئت مدیره شرکت و سایر مواردی که در صلاحیت مجمع می باشد.

مهدی رفیعی
۳۰۸۸۷

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده

شرکت گازوالو (سهامی خاص)
شناسه ملی ۱۰۳۸۰۱۷۲۸۷۶ و شماره ثبت ۲۲۵۹

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت میشود در جلسه مجمع شرکت کنند

زمان: روز دوشنبه ۱۴۰۲/۰۶/۰۶ ساعت ۱۹:۰۰

دستور جلسه:
۱) انتخاب مدیران
۲) انتخاب بازرسین

آدرس: خراسان رضوی، مشهد، بین چهارراه دانش آموز و دانش آموز ۲۱ پلاک ۱، طبقه فوقانی آژانس مسافرتی مشهد سفر

دعوت کننده:
هیأت مدیره شرکت گازوالو (سهامی خاص)
۳۰۸۹۱

آگهی دعوت مجمع عمومی سالیانه

شرکت توسعه عمران تلاشگران سرزمین خورشید (سهامی خاص) به شماره ثبت ۳۰۹۴۱ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۴۶۱۶۸۰

بدین وسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت دعوت بعمل می آید تا درجلسه مجمع عمومی عادی سالیانه صاحبان سهام این شرکت راس ساعت ۱۶ در مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۰۲ در محل بلوار معلم بین معلم ۳۵ و ۳۷ پلاک ۵۲۹ تشکیل می گردد حضوربه هم رسانند.

دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیئت مدیره وبازرس قانونی شرکت
۲- انتخاب اعضای هیئت مدیره وبازرسان
۳- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی می باشد

هیئت مدیره شرکت توسعه عمران تلاشگران سرزمین خورشید
۳۰۸۳۸

مجمع عمومی فوق العاده

کلیه سهام داران شرکت ورسان سامانه رادین با شماره ثبت ۴۳۴۱ درمورخه ۱۴۰۲/۰۶/۰۲

در ساعت ۸ صبح جلسه مجمع عمومی فوق العاده در محل دفتر شرکت برگزار میگردد.

حضور کلیه سهامداران در جلسه الزامی است.

مدیر عامل و رییس هیئت مدیره
۳۰۸۲۵

واحد صفحه‌آرایی روزنامه خراسان سفارش می پذیرد
layout@khorasannews.com ۰۵۱۳۷۰۰۹۳۹۰

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۵/۲۲ نوبت: اول

دعوتنامه تشکیل مجمع عمومی فوق العاده و مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده

جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده و مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده شرکت بازرگانی داروسازی شافی دارو (سهامی خاص) به شماره ثبت ۶۷۳ و شناسه ملی ۱۰۸۶۱۶۰۴۸۰۱ در مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۰۷ راس ساعت ۱۰ و مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۰۱ در ساعت ۱۱ در محل دفتر شرکت به آدرس استان خراسان شمالی - شهرستان اسفراین - بخش مرکزی شهر اسفراین - امام خمینی - کوچه امام خمینی ۳۴ خیابان امام خمینی - پلاک ۱۰۵ - طبقه همکف کدپستی ۹۶۶۱۶۶۶۶۷۵ برگزار می‌گردد.

از کلیه سهامداران دعوت می‌شود جهت اتخاذ تصمیم نسبت به موضوعات ذیل راس ساعت و موعد مقرر در محل مذکور حضور بهم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده:
۱- تغییر موضوع فعالیت شرکت

دستور جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده:
انتخاب روزنامه کثیر الانتشار جهت درج آگهی های شرکت

هیات مدیره

آگهی تجدید مناقصه

شرکت سیمان قاین (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به خرید و نصب اتاق بار (لگن) به همراه جک ۱۰ دستگاه کامیون کمپرسی LK2624 با متعلقات آن طبق اسناد از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید.

- مناقصه شماره: ۱۴۰۲/۰۷
- موضوع مناقصه: خرید و نصب جک و لگن (اتاق حمل) ۱۰ دستگاه کامیون کمپرسی LK2624 با متعلقات آن.
- اسناد شرکت در مناقصه: اسناد مناقصه بایستی در ۳ پاکت جداگانه (الف) ضمانت‌نامه (ب) پیشنهاد فنی (ج) پیشنهاد قیمت تهیه و ارسال گردد.
- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۶،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (شش میلیارد ریال) که از سوی پیشنهاد دهنده به صورت واریز وجه سپرده به حساب شماره ۰۱۰۵۶۳۴۵۹۸۰۰۱ بنام شرکت سیمان قاین نزد بانک ملی یا ضمانتنامه بانکی و یا چک صیادی ثبت شده به شناسه ملی ۱۰۱۰۰۹۱۷۱۵۴ خواهد بود و می‌بایست شرکت‌کنندگان اصل تضمین ارائه شده را در پاکت جداگانه گذاشته شده و تحویل امور مالی این شرکت و رسید دریافت و کپی آن را در پاکت الف و تحویل واحد حراست نمایند.
- مهلت دریافت اسناد: از تاریخ درج آگهی حداکثر تا ساعت ۱۵ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۳۱
- محل دریافت اسناد: سایت شرکت سیمان قاین (www.qayencement.com)
  *خراسان جنوبی، قاین، کیلومتر ۱۰ جاده قاین - بیرجند، کارخانه سیمان قائن، واحد حراست
  *دفتر مرکزی: تهران، خیابان سهروردی شمالی، کوچه شهید حمید قدس (اندیشه ۲)، پلاک ۶۹، طبقه دوم
  تلفن: ۰۲۱-۸۶۰۲۲۷۴۳
  *هزینه درج آگهی و سایر کسورات قانونی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
  *شرکت سیمان قائن در رد یا قبول پیشنهادات مختار است.
  *به پیشنهادات ناقص، نامشخص، مخدوش و فاقد تضمین شرکت در مناقصه ترتیب اثر داده نخواهد شد.

شرکت سیمان قاین (سهامی عام)